

mere af ham i de 5 Aar, hvori Bartpenge tilstaaes, end at han er til Statens Raadighed, om den vil ansætte ham i et andet passende Embede, hvorimod han er forhindret fra at indtræde i andre Leveveie, saa bør de Aar, i hvilke Bartpenge indrømmes, hvad enten han ansættes eller ikke, tælles som Tjenestear ved senere Pensjonsberegning, hvilken dog naturligviis i ethvert Tilfælde stæer efter de sidst havte fulde Embedsindtægters, men ikke efter Bartpengenes Beløb. Det sidste Punktum er affattet saaledes, at det ikke udelukker, at den, der modtager et mindre Embede, kunde lide Tab af tidligere Embedsindtægt, og, da dette vistnok ikke er meent, ville vi foreslaae en Omredaction.

Lovforslagets § 4 bestemmer nærmere de Embedsindtægter, som komme i Betragtning ved Pensjons- eller Bartpenge-Beregning efter § 3. Istedetfor at ved de Pensjonsansættelser, som hidtil have fundet Sted, $\frac{1}{3}$ af de uvisse Embedsindtægter ere tillagte den fra-trædende Embedsmand, fastsætter den nu foreliggende Paragraph under Nr. 3 og 4, at blandt de Embedsindtægter, som komme i Betragtning ved Beregningen efter § 3, henhøre de der ommeldte uvisse Indtægter og Naturalydelser med Fradrag af $\frac{1}{3}$; dog er under Nr. 3 tilføjet den Indskrænkning „for saavidt Embedsmændens samlede Indtægter overstige 1000 Rbd.“, hvilket efter en senere Bestemmelse i § 4 er at forstaae om Netto-Indtægt. Udvalget har modtaget Andragender fra 72 Retsbetjente til Rigsdagen om, at Justitsbetjentenes Pensjonsberettigelse, indtil de blive satte paa fast Løge, maa blive bestemt i Forhold til Deres fulde Indtægter efter Fradrag af Contoirhold, altsaa uden Affortning af $\frac{1}{3}$, for saavidt angaaer de uvisse Indtægter og Naturalydelserne. Vel er der nu, da § 3 bestemmer, at Beregningen skal stæe efter Gjennemsnitsbeløbet af 5 Aars Embedsindtægter, eller, saafremt Tjenestetiden ikke har været i 5 Aar, efter Indtægterne i hele Tjenestetiden, sørgt for, at et enkelt Aars usædvanlig store Indtægter ikke let kunne føre til en overdreven Ansættelse; men, da der uaegtelig ere Embeder, der formedest Indtægter af de omhandlede Slags ere saa indbringende i Almindeligh-

hed, at en derpaa støttet Pensjons- eller Bartpenge-Beregning vilde være uforholdsmæssig, saa have vi formeent ikke at burde andrage paa, at de i Lovforslaget optagne Affortninger af $\frac{1}{3}$ Deel aldeles bortfalde. Heller ikke kunne vi erklære os for at behandle Justitsembedsmænd efter andre Regler end andre Embedsmænd, der have samme Slags Indtægter. Men paa den anden Side er det vist, at mange Embedsmænd i mindre Embeder, hvis Indtægter fornemmelig ere af den omhandlede Beskaffenhed, vilde blive haardt og ubilligt medtagne, naar en saadan Affortning kom til Anvendelse mod dem, og vi antage, at der er god Anledning til at fastsætte Grænsen saaledes, at den under Nr. 3 anførte Sum 1,000 Rbd. forhøies til 1,500 Rbd.; derved sikres der den gamle Embedsmand, om han end har nok saa stor en Familie, i Reglen kun 1,000 Rbd. i Pension, hvilket upaatvivlelig ikke er for meget.

Da vi derhos ikke sjønne rettere, end at de samme Grunde bør føre til samme Begrænsning under Nr. 4, og at Nr. 3 og 4 til den Ende bør sammendrages, saa ville vi tillade os at foreslaae en Omredaction, der gaaer ud herpaa.

Det øvrige Indhold af § 4 foranlediger os ifkun til at ytre, at, naar Forslaget under Nr. 2 nævner personlige Tillæg, forstaae vi derved ifkun saadanne Tillæg, som ere tilstaaede Vedkommende for Embedstid, at, for saavidt det maa ansees tvivlsomt, om Amtsforvalternes Skriverpenge rigtigheden behandles efter Nr. 3, taber dette Spørgsmaal sin Interesse ved det foreliggende Forslag om disse Embedsmænds faste Gagering, og at man maa ansee det ønskeligt, at der udfærdiges Regulatorer, der efter Embedernes forskjellige Beskaffenhed bestemmer de Beløb af Udgifter til Contoirhold m. v., som kunne antages aarligent at medgaae.

Som et Middel til Besparelse for Statskassen tilraade vi, at der tilsidt i § 7 tilføies en Bestemmelse af Indhold, at, naar en Embedsmand, efterat være affædiget med Pension, modtager Ansættelse i et andet Embede, skal han være berettiget til ved sin Affædigelse fra det sidste Embede atter at oppebære sin forhen